

Zingen is overleven in Keniaans weeshuis

Door Robert van de Woestijne

ALTIJD PROBLEMEN EN toch is iedereen vrolijk. Ra, ra, hoe kan dat. „Het is het geheim van Afrika”, zegt Ria Fennema, geboren en getogen in Hurdegaryp en sinds een jaar directeur van een weeshuis met 69 kinderen in Ruiru, twintig kilometer van de Keniaanse hoofdstad Nairobi. „Kenianen zijn levenskunstenaars. Ik verbaas me er regelmatig over hoe mijn kinderen die vaak al heel veel ellende mee hebben gemaakt er toch in slagen hun hoofd emotioneel boven water te houden.”

Zingen is overleven. Er wordt dan ook heel veel gezongen in het weeshuis van Fennema. Iedere avond uit volle borst, net zo lang totdat de kleinsten tegen de muur in slaap vallen. Het bracht de Friezin op het idee een cd van haar kinderen op te nemen. De opbrengst van de cd, die maandagavond om 20.00 uur gepresenteerd wordt in het gebouw van de Friese Poort in Leeuwarden, is bestemd voor het weeshuis. Want aan geld is altijd gebrek.

Fennema voelt zich op haar plaats in Kenia. Een jaar geleden maakte de voormalige schoonheidsspecialiste een opmerkelijke stap. Ze besloot haar baan als docent detailhandel aan de Friese Poort op te zeggen om zich geheel te gaan wijden aan wat eens haar jeugd-droom was: ontwikkelingswerker in Afrika. Dat ze uiteindelijk

Volg je je verstand of volg je je hart? Ria Fennema (33) uit Hurdegaryp koos een jaar geleden voor het laatste. Nu runt de voormalige schoonheidsspecialiste en docente een weeshuis in Kenia. Deze maand is ze met verlof. Maandag presenteert ze in Leeuwarden een cd van 'haar' kinderen om geld te verdienen voor het weeshuis.

de „baas” van een weeshuis is geworden, is min of meer toeval. „Dat project sprak mij het meeste aan toen ik mij aan het oriënteren was.”

Die oriëntatie begon twee jaar geleden in de zomervakantie. Fennema vertrok zes weken als vrijwilliger naar Kenia voor de Stichting Weeskinderen Kenia, een particulier initiatief van de KLM. De stichting steunde het weeshuis in Ruiru, bijna twintig jaar geleden opgericht door de Amerikaan Dick West. „Ik had er een hele leuke tijd. West liet me niet alleen met de kinderen in het weeshuis en met de school kennismaken, maar ook met de hele organisatie daarachter. Dat vond ik uitermate boeiend.” Aan het eind van de vakantie vroeg West wijzend op zijn hoge leeftijd – 73 jaar - of Fennema het weeshuis wilde

Ria Fennema verwezenlijkte haar jeugd-droom: ontwikkelingswerker in Afrika.

overnemen. „Dat zag ik als vrouw alleen helemaal niet zitten. Een jaar later liet hij me weten dat hij er definitief mee ophield. De keuze was vervolgens aan mij. Ik had een vaste

baan en net een huis gekocht in Groningen. Genoeg redenen om het niet te doen: ik besloot nu echter mijn hart te volgen.”

Fennema is er na een jaar Kenia inmiddels van overtuigd dat ze

de juiste keuze heeft gemaakt. Ze werkt nog steeds op vrijwillige basis. Ze wordt financieel gesteund door een gevarieerd thuisfront. Voor hoelang ze getekend heeft? „In principe voor mijn hele leven. Ik ben ervan overtuigd dat dit mijn bestemming is.” Want ondanks alle problemen om haar heen – armoede, ziekte, criminaliteit – geniet ze in Kenia met volle teugen, vooral van ‘haar’ kinderen. „Ze zijn heel blij en dankbaar met alles wat ze krijgen. En dat is niet veel. Ze hebben geen speelgoed en krijgen nooit snoep. De grootste wens van de meeste kinderen is een paar goede schoenen.” Dat ze naar de bij het weeshuis horende school kunnen, ervaren de kinderen als een groot voorrecht, zegt Fennema. „Ik hoop de kinderen niet te stimuleren om hun huilwerk te maken. Dat doen ze allemaal uit zichzelf. Ze zijn uiterst gemotiveerd omdat ze weten dat goed onderwijs de enige manier is om een beter leven te krijgen.”

Ook over haar personeel is de Friezin uitermate te spreken. De kinderen, variërend in de leeftijd van twee tot twintig jaar, worden begeleid door een sociaal werker, negen ‘mama’s’ en negen onderwijzers. Daarnaast zijn er nog twee chauffeurs, een secretaresse en een administratief medewerker. „We hebben altijd problemen maar ik heb nog nooit een chagrijnige collega gezien.”